

foreslås en regel svarende til færdselslovens § 101, stk. 2-3.

Justitsministeriet kan tiltræde betænkningens forslag om omfanget af det objektive ansvar. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til forslagens § 3 og § 4 samt bemærkningerne dertil.

5.6. Søgsmålskompetence for private organisationer

Udvalget har overvejet, om der skal gives private organisationer, herunder miljøorganisationer, en udvidet adgang til at kræve erstatning efter indtrufne miljøforureninger i forhold til den gældende retstilstand. Udvalget har således overvejet, om miljøorganisationer bør kunne få erstattet udgifterne til afværgelse af en forurening eller til genopretning af miljøet i tilfælde, hvor organisationen ikke har en aktuel eller eventuel rådighedsret over det forurenede gode.

På baggrund af en gennemgang af gældende ret har et flertal i udvalget fundet, at der ikke bør indføres en sådan udvidet adgang for miljøorganisationerne til at kræve erstatning efter skete miljøforureninger. Flertallet finder herved, at den gældende retstilstand angående de erstatningsretligt beskyttede interesser og personkredse, herunder reglerne om offentlige myndigheders adgang til at fjerne eller begrænse forureninger mod efterfølgende at søge erstatning hos den ansvarlige skadevolder, sammenholdt med indførelsen af objektivt ansvar, i tilstrækkelig grad varetager præventive hensyn på området.

Flertallet har i øvrigt lagt vægt på, at gældende praksis allerede i dag i et vist omfang giver mulighed for at anerkende private organisationers erstatningskrav, jf. ovenfor i afsnit 3.5, og at en eventuel udvidelse af denne adgang vil rejse en række problemer. Der kan herom henvises til betænkningen s. 145.

Der henvises i øvrigt i det hele til betænkningen, s. 142-146 og 174-176.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgsflertallets opfattelse. Lovforslaget indeholder i overensstemmelse hermed ikke særlige regler om søgsmålskompetence.

5.7. Forsikringsordninger eller lignende.

Et af flere formål med regler om erstatningsansvar for miljøskader er hensynet til genopretningen, dvs. hensynet til at sikre skadelidte kompensation for det lidte tab.

Dette formål vil ikke altid kunne opfyldes fuldt ud, selv om reglerne går ud på, at skadevolder ifalder ansvar på objektivt grundlag. F.eks. vil skadelidte ikke opnå erstatning, hvis den ansvarlige skade-

volder ikke er betalingsdygtig og ikke er dækket af en ansvarsforsikring.

På denne baggrund og ud fra ønsket om en spredning af risikoen har et flertal i Miljøerstatningsudvalget foreslået en ordning med *tvungen ansvarsforsikring* for de omfattede virksomheder.

I betænkningen er det således foreslået, at de virksomheder m.v., der er omfattet af det objektive ansvar, skal have pligt til at tegne ansvarsforsikring til dækning af ansvaret. Forsikringens omfang og vilkår skal mindst svare til, hvad der i almindelighed er opnåeligt på forsikringsmarkedet.

Under udvalgets arbejde og i forbindelse med høringen over betænkningen er der rejst forskellige spørgsmål om en sådan forsikringspligt.

Assurandør-Societetet har tilkendegivet, at de danske forsikringsselskaber i ganske vidt omfang vil kunne tilbyde forsikringer, der kan dække de skader, der skal være ansvar for ifølge lovudkastet i betænkningen. Imidlertid er ikke alle de skader, der er ansvar for efter udvalgets lovudkast, forsikringsbare. Selskaberne vil kun tilbyde forsikringsdækning i det omfang, skaderne er forårsaget og opstået i forsikringstiden, og erstatningskravet er rejst i forsikringstiden. Endvidere vil der efter societetets oplysninger være visse typer af og årsager til miljøskader, der er omfattet af det objektive ansvar, men som ikke kan påregnes dækket i henhold til de forsikringer, danske selskaber vil kunne tilbyde.

I sådanne særlige tilfælde, hvor en aktuel skade ikke er dækket af en forsikring, vil den økonomiske byrde således ligge hos den ansvarlige skadevolder, der skal udrede erstatningen til skadelidte, eller – hvis f.eks. skadevolder er insolvent – hos skadelidte, der må bære tabet selv.

Den nærmere udformning af kravet om ansvarsforsikring, hvorefter der skal tegnes forsikring svarende til, hvad der i almindelighed er opnåeligt på forsikringsmarkedet, vil i øvrigt kunne volde tvivl i praksis. Dels kan det være vanskeligt at afgøre, hvad der konkret svarer til almindelige betingelser på forsikringsmarkedet, dels vil forpligtelse omfang svinge alt afhængig af udviklingen på forsikringsmarkedet.

Det har været søgt belyst, hvilke nærmere omkostninger en tvungen forsikringsordning vil påføre virksomhederne i form af præmieudgifter og udgifter ved selve etableringen af den enkelte virksomheds forsikring. Forsikringsbranchen har imidlertid kun i begrænset omfang kunnet give skøn over de nævnte udgifter. Det er derfor ikke præcist afklaret, hvilke omkostninger de omfattede virksomheder m.v. i givet fald ville blive pålagt som følge af en gennem-